

Reforma - consecința redeșteptării

Text de memorat: „Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-I numească frați.” (Evrei 2:11)

Redeșteptarea este un proces în continuă desfășurare. Domnul ne invită zilnic să ne bucurăm de prezența Sa. Când Israel călătorea prin deșert, El l-a hrănit cu mană din cer și este dispus să ne hrănească spiritual și pe noi zi de zi. Când îngenunchem înaintea tronului Său și medităm la Cuvântul Său, sufletul nostru este săturat, înmprospătat și înviorat. Adevărata reînnoire spirituală duce la o schimbare în mentalitatea noastră, în obiceiurile noastre și în stilul nostru de viață; această schimbare poartă numele de „reformă”.

„Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târați de rătăcirea acestor nelegiuți și să vă pierdeți tăria, ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava acum și în ziua veșniciei! Amin!” (2 Petru 3:17,18). Termenul „reformă” înseamnă, de fapt, „a crește în har”; înseamnă a-l permite Duhului Sfânt să aducă toate aspectele vieții noastre în conformitate cu voința lui Dumnezeu. Dacă există domenii în care am ales să nu ne conformăm, reforma ne reînvie dorința de a-l fi plăcuți lui Dumnezeu și ne determină să luăm hotărârea de a renunța la orice lucru care stă între noi și El.

Apelul regelui Iosafat la reformă

Ocaziile în care Dumnezeu l-a chemat pe Israel la redeșteptare au fost numeroase și au fost însoțite, de regulă, de reformă. Ceea ce trebuie remarcat este faptul că Dumnezeu nu și-a abandonat poporul, chiar dacă acesta a ales să-l întoarcă spatele, și i-a trimis mereu mesageri care să-l aducă înapoi.

Exemplele de redeșteptare și reformă consemnate în Vechiul Testament prezintă unele particularități comune. Observăm, în primul rând, că redeșteptarea și reforma aveau loc atunci când poporul își reînnoia hotărârea de a asculta de voința lui Dumnezeu. Atâta timp cât „fiecare își vedea de drumul lui” (Isaia 53:6) și „fiecare făcea ce-i plăcea” (Judecătorii 21:25), Domnul își retrăgea binecuvântarea și poporul se confrunța cu dezastre și cu înfrângeri.

Într-o ocazie, israeliții au stat față în față cu una dintre cele mai mari amenințări: armatele amoniților și moabiților. Însă regele Iosafat s-a dovedit un conducător spiritual remarcabil. Pe tot parcursul crizei, el a depus eforturi pentru a păstra privirea poporului ațintită asupra puterii lui Dumnezeu (2 Cronici 20:12). El a înțeles un aspect esențial al redeșteptării și al reformei. Ce sfat le-a dat israeliților? Ce model spiritual al redeșteptării și al reformei putem descoperi în această experiență?

1. Redă în câteva cuvinte atitudinea lui Iosafat și instrucțiunile date poporului. 2 Cronici 20:1-20

„În această criză, Dumnezeu a fost tăria lui Iuda și tot El va fi tăria poporului Său de astăzi. Noi nu trebuie să ne încredem în domnitori și nici nu trebuie să-l punem pe om în locul lui Dumnezeu. Să nu uităm că noi, oamenii, suntem păcătoși și supuși greșelii, dar Acela care are toată puterea este turnul nostru de scăpare. În orice situație grea, trebuie să considerăm că lupta este a Lui. Resursele Sale sunt nelimitate și aparentele imposibilități vor face ca biruința să fie cu atât mai mare.” – Ellen G. White, *Conflict and Courage*, p. 217

Experiența lui Iosafat ne dezvăluie esența redeșteptării și a reformei. Acest rege i-a îndemnat pe israeliți să se unească în post și rugăciune în încredere și ascultare de Domnul.

Cum îți poți forma obiceiul ca, în momentele tale de stres și de frământare să aplici principiile spirituale descoperite aici? Care este singura metodă de exercitare reală a credinței?

Apelul lui Pavel la reformă în Corint

În prima sa scrisoare către corinteni, apostolul Pavel își exprimă adâncă îngrijorare față de starea spirituală a credincioșilor. Mulți dintre ei se îndepărtaseră de idealul lui Dumnezeu. Situația era gravă și includea fapte de imoralitate sexuală care „nici chiar la păgâni nu se pomenesc” (1 Corinteni 5:1). Problemele care cereau o atenție deosebită erau numeroase. În biserica din Corint era nevoie de redeșteptare și reformă.

2. Ce sfaturi le-a dat Pavel corintenilor în privința vieții lor spirituale? Care este ideea principală? 1 Corinteni 6:19,20; 9:24-27; 13:13; 15:1, 2, 27, 28.

Apostolul Pavel i-a îndemnat să rămână statornici în credință și să urmărească în primul rând slava lui Dumnezeu. De asemenea, le-a reamintit de dragostea pe care le-o purta și i-a asigurat că puterea Domnului întrece orice ispită (1 Corinteni 10:13).

3. Cum au primit credincioșii din Corint sfaturile lui Pavel? 2 Corinteni 7:8-12

Bucuria lui Pavel a fost fără margini când a aflat că membrii bisericii au primit sfaturile sale. Îngrijorarea nu îi dispăruse cu totul, dar atitudinea lui s-a schimbat: „Mă bucur că mă pot încrede în voi în toate privințele” (2 Corinteni 7:16). Dacă în prima epistolă i-a numit „oameni lumești”, în a doua epistolă și-a exprimat încrederea deplină că noua lor experiență spirituală era autentică. Duhul Sfânt îi trezise la o viață nouă, iar această redeșteptare a fost însoțită de reforma corespunzătoare. Membrii și-au schimbat obiceiurile și au restabilit relațiile dintre ei. Totuși provocările au rămas aceleași. Au avut de înfruntat necazuri, însă progresul lor spiritual a fost semnificativ. Prin urmare, redeșteptarea și reforma nu ne rezolvă toate problemele spirituale, dar sunt o parte integrantă a călătoriei credinței.

Apelul Domnului la reformă – Efes

Potrivit interpretării date de cercetătorii Bibliei în general și de comentarii adventiști de ziua a șaptea, cele șapte biserici descrise în Apocalipsa 2 și 3 reprezintă biserica creștină, în existența ei de-a lungul istoriei.

Un argument în favoarea acestei poziții se găsește în Apocalipsa 1:19, unde „cineva care semăna cu Fiul omului” i-a dat lui Ioan următorul îndemn: „Scrie, deci, lucrurile pe care le-ai văzut, lucrurile care sunt și cele care au să fie după ele.” Așadar, viziunea despre cele șapte biserici face referire la trecut, la prezent și la viitor. Ea consemnează atât realizările, cât și eșecurile bisericii lui Dumnezeu. Ne împărtășește și biruințele, și înfrângerile ei. Chiar dacă fiecare biserică reprezintă o anumită perioadă din istoria creștinismului, mesajul transmis fiecăreia conține lecții indispensabile pentru poporul lui Dumnezeu de astăzi.

În ceea ce privește apelul la reformă și redeșteptare, un bun exemplu ni-l oferă biserica din Efes.

4. Care sunt calitățile și problemele acestei biserici? Apocalipsa 2:1-6

Biserica din Efes la care se face referire aici este biserica nou-testamentară din perioada cuprinsă aproximativ între anii 31 și 100 d.Hr. Creștinii din această perioadă erau plini de râvnă pentru credința lor. Eforturile pentru răspândirea Evangheliei erau neobosite. Ei păstrau cu sârguință puritatea doctrinară a bisericii. Nu tolerau erezia și erau apărători neînfricați ai adevărului.

Totuși, cu trecerea timpului, membrii și-au pierdut „dragostea dintâi”. În locul devoțiunii au așezat datoria. Împlinirea lucrării Domnului Isus a devenit mai importantă decât relația cu El. Comunicarea cu El s-a diminuat aproape imperceptibil. Deși strădaniile lor de a apăra credința erau la fel de mari, experiența lor spirituală ducea lipsă de un lucru esențial: iubirea pentru Domnul și iubirea de oameni.

Cum arăta viața ta spirituală când L-ai cunoscut pe Domnul Hristos? Ce poți face pentru a-ți păstra „dragostea dintâi”? De ce este important să ți-o păstrezi? Ce lucruri amenință să te despartă de ea?

Apelul lui Luther la reformă

Când auzim cuvântul *reformă*, ne gândim în mod automat la Reforma protestantă și la Martin Luther. Până în acel moment, creștinismul apusean rămăsese în mare parte încremenit în tradiție. Dogmele bisericii puneau învățăturile lui Isus într-un con de umbră. Referirile la tradiție erau mai frecvente decât cele la Scriptură. În general, oamenii erau stăpâniți de frică și nu aveau siguranța mântuirii. Fiind derutați și descumpăniți, le era greu să creadă că Dumnezeu dorește să le ofere mântuirea.

În acest moment de răscruce al istoriei creștinismului, Dumnezeu i-a ridicat pe Martin Luther și pe alții ca el pentru a-i conduce pe oameni la reformă. Luther însuși fusese frământat de vinovăția propriilor păcate mai mulți ani la rând, până când a descoperit lumina Evangheliei.

5. De ce au avut următoarele pasaje din Romani un impact atât de puternic asupra lui Luther? Cum ne conduc ele la redeșteptarea credinței și la reformă? Romani 1:16,17; 3:21-25; 5:6-11; 8:1-4.

„Cei păcătoși pot fi îndreptățiți de Dumnezeu numai când El le iartă păcatele, îi scutește de pedeapsa pe care o merită și îi tratează ca și când ar fi cu adevărat dreți și nu ar fi păcătuit niciodată, primindu-i în favoarea divină și tratându-i ca și cum ar fi neprihăniți. Ei sunt îndreptățiți numai prin neprihănirea lui Hristos care le este atribuită. Tatăl îl primește pe Fiul și, prin jertfa ispășitoare a Fiului Său, îl primește pe păcătos.” – Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 3, p. 194

Cunoașterea harului lui Dumnezeu transformă viața. Aceasta este însă și esența creștinismului. Piatra de temelie a credinței noastre este harul care ne-a fost oferit în mod nemeritat și necuvenit. Prin viața, moartea, învierea și slujirea preoțească a Domnului Isus, noi primim darul vieții veșnice. Iar când îl primim prin credință, avem asigurarea mântuirii. Redeșteptarea are de-a face cu prețuirea zilnică a acestui har. Nu există ceva mai

înălțător din punct de vedere spiritual decât desfătarea zilnică în harul și în bunătatea lui Dumnezeu. De altfel, reforma nu este decât manifestarea acestui har în tot ce facem.

Meditează la marea speranță pe care ți-o insuflă faptul că mântuirea este lucrarea Domnului Hristos pentru tine. De ce este necesar să așezi acest adevăr la temelie oricărei redeșteptări și reforme din viața ta?

Apelul Cerului la reformă – biserica din timpul sfârșitului

Biserica Adventistă de Ziua a șaptea este o biserică reformatoare. Ea a fost adusă la existență de Dumnezeu pentru a restaura adevărurile biblice pierdute din vedere cu multe secole în urmă. Este adevărat că Duhul Sfânt a lucrat cu putere prin reformatori, însă ei nu au înțeles în întregime anumite adevăruri importante. Dumnezeu mai avea să-i dezvăluie poporului Său și alte adevăruri.

Domnul dorește să cunoaștem adevărul, dar nu ca să ne lăudăm cu multele noastre cunoștințe religioase. Adevărurile religioase sunt ca niște ferestre spre inima Sa. Ele ne descoperă caracterul Său. Pe măsură ce înțelegem mai bine adevărurile din Cuvântul Său, pătrundem mai adânc în tainele dragostei Sale. Doctrinile false prezintă caracterul Său în mod distorsionat, dar adevărul demască minciunile Diavolului și arată cine este el în mod real (să ne gândim, de exemplu, la doctrina chinului veșnic în iad).

De la izbucnirea marii lupte și până în zilele noastre, Satana a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a-L calomnia pe Dumnezeu și a nega intențiile Sale cu oamenii pe care i-a creat. Totuși Domnul Hristos a venit pe pământ și, prin viața pe care a dus-o, prin adevărurile pe care le-a predicat și prin moartea pe care a suferit-o, a arătat cum este în realitate Tatăl ceresc.

6. Citește cu atenție mesajul lui Dumnezeu de redeșteptare și reformă din Apocalipsa 14:6,7,12. Ce ne spune el despre caracterul lui Dumnezeu?

Mesajul „Evangheliei veșnice” conține o chemare la ascultarea de voința lui Dumnezeu, prezentată din perspectiva sosirii ceasului judecării. Judecata dezvăluie înaintea întregului univers atât dreptatea cât și mila divină. De asemenea, în acest secol al evoluționismului, mesajul conține o chemare de a ne închina Creatorului în adevărata zi de odihnă. Sabatul este o contestare fermă a teoriei greșite a lui Darwin și a portretului negativ pe care aceasta l-a făcut lui Dumnezeu.

Ce semnificație are faptul că aceste mesaje au la bază „Evanghelia veșnică”? Cum poți avea zilnic asigurarea că Evanghelia este pentru tine, indiferent de greșelile pe care le-ai făcut? De ce este atât de important să ceri zilnic împlinirea ei în dreptul tău?

Studiu suplimentar

„Este nevoie să aibă loc o redeșteptare și o reformă sub îndrumarea Duhului Sfânt. Redeșteptarea și reforma sunt două lucruri distincte. Redeșteptarea înseamnă o reînnoire a vieții spirituale, o trezire a puterilor minții și ale inimii, o înviere din moartea spirituală. Reforma înseamnă o reorganizare, o schimbare petrecută la nivelul ideilor și al teoriilor, al obiceiurilor și al practicilor. Reforma nu va aduce rodul bun al neprihănirii decât împreună cu redeșteptarea lucrată de Duhul. Redeșteptarea și reforma trebuie să-și împlinească lucrarea care le-a fost rânduită și în îndeplinirea acestei lucrări, ele trebuie să se împletească.” – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 25 februarie 1902

„Orice ar mărturisi cu gura în probleme care țin de religie, cei care, în inima lor, sunt atașați de lume acționează mai degrabă din considerente ce țin de confortul personal, nu din principiu. Noi ar trebui să alegem să facem binele pentru că este bine și să lăsăm consecințele pe seama lui Dumnezeu. Lumea își datorează marile ei reforme oamenilor de principiu, de credință și de curaj. Tot prin astfel de oameni trebuie dusă mai departe lucrarea de reformă din timpul prezent.” – Idem, *Tragedia veacurilor*, p. 460

Întrebări pentru discuție

1. În chemarea la redeșteptare și reformă, pe ce trebuie pus accentul: pe redeșteptare sau pe reformă? De ce?
2. De ce redeșteptare și reforma trebuie să înceapă mai întâi în inimă? De ce trebuie să înceapă la nivel individual, de ce este necesar ca fiecare dintre noi să facă o alegere conștientă de a-și reînnoi umblarea cu Domnul, de a se apropia de El și de a căuta, mai mult ca niciodată, să împlinească voia Sa? De ce este necesar ca tu, aici și acum, să alegi să te predai Domnului pe deplin, astfel încât El să poată lucra la inima ta?
3. Nimic altceva nu reușește mai bine să reducă la tăcere chemarea la redeșteptare și reformă decât spiritul de critică agresivă față de cei care nu par a se conforma standardelor așa cum credem noi că ar trebui să o facă. Cum putem să evităm această capcană și, totodată, să apărăm adevărurile care ne-au fost încredințate?